

[Statsministeren.]

anlæg, som moderne driftsformer nødvendiggør på de større stationer.

Udbygningen af det københavnske S-banenet, herunder i første række Køgebugtbanen, bliver videreført. Endvidere fortsættes forberedelserne med henblik på igangsætning af arbejdet med Citybanen.

Til det rullende materiels fornyelse og forøgelse er påregnet anvendt 116 mill. kr. Den gennem adskillige år stedfundne udveksling af damplokomotiver med diesellokomotiver til modernisering af driften og nedbringelse af driftsudgifterne er blevet fortsat og forventes afsluttet i det kommende år.

I en skriftlig og mundtlig del er hermed afgivet den grundlovsfæstede redegørelse til folketinget. Redegørelsen ledsages af regeringens ønske om et resultatrigt samarbejde i det nu indledte folketingsår.

Mødet genoptaget kl. 13.00.

Formanden: Den 29. juni afgik indenrigsminister, medlem af folketinget Poul Sørensen ved døden under et rekreationsophold i Hornbæk få dage efter sin 65 års fødselsdag. Efter at have været alvorligt syg i en periode følte han sig i god bedring og glædede sig til atter at vende tilbage til arbejdet, da han pludselig ramtes af en hjertelammelse.

Poul Sørensen var født og opvokset i Roskilde i et stærkt politisk interesseret miljø. Hans fader, branddirektør J. C. Sørensen, var i en årrække borgmester i Roskilde.

Efter afsluttet handelsuddannelse var Poul Sørensen i årene 1922-35 beskæftiget i forskellige erhvervsvirksomheder, men efterhånden opslugtes han fuldstændig af politisk virksomhed. Allerede som ung var han gået ind i arbejdet for det konservative folkeparti, og han var næstformand for Konservativ Ungdoms landsorganisation og medlem af

partiets hovedbestyrelse i 1930-36. Der blev lagt mærke til hans flid og organisatoriske evner, og i 1935 blev han partisekretær for det konservative folkeparti. Han fik snart en central position i partiarbejdet i nært samarbejde med Christmas Møller. I årene 1941-50 var han partiets generalsekretær og forretningsfører. Han indvalgte i folketinget i 1941, valgt i Københavns amtskreds, som han repræsenterede til 1947. Fra 1950 til sin død repræsenterede han Odense amtskreds.

Under besættelsen arresteredes han af tyskerne, og da det engelske bombardement af Shellhuset fandt sted, sad han som arrestant i øverste etage og reddede med nød og næppe livet ved et dristigt spring ned på gaden, hvorved han blev alvorligt såret — en oplevelse, han helst ikke talte om.

Fra 1958 til 1968 var han den konservative folketingsgruppes leder, og som den, der altid satte sig selv i anden række og først og fremmest havde partiets tarv for øje, nød han en ganske enestående tillid i gruppen.

Poul Sørensen var i to perioder medlem af regeringen, først som arbejds- og socialminister i ministeriet Erik Eriksen 1950-53 og dernæst fra 1968 til sin død som indenrigsminister i den nuværende regering, i hvis dannelse han havde en væsentlig andel. Døden rev ham bort midt i arbejdet med at gennemføre kommunalreformen. Hans arbejde med denne betydningsfulde reform vil altid være et vidnesbyrd om en betydelig politisk og administrativ indsats.

I sin politiske virksomhed var Poul Sørensen i besiddelse af fremragende evner til at se og realisere de muligheder, som de skiftende politiske og samfundsmæssige situationer indebar for at fremme en udvikling i den retning, som han skønnede var til det danske samfunds bedste.

Her i salen stod hans plads sjældent tom, men han tog kun ordet, når han fandt det nødvendigt. Hans indlæg var korte og sag-